

USNESENÍ

Krajský soud v Ostravě jednal v neveřejném zasedání konaném dne 25.3.2015 o **stížnosti státního zástupce Okresního státního zastupitelství v Novém Jičíně** proti usnesení Okresního soudu v Novém Jičíně ze dne 13.8.2014, č.j. 21T 96/2013-593 a rozhodl t a k t o :

Z podnětu stížnosti státního zástupce Okresního státního zastupitelství v Novém Jičíně se napadené usnesení podle § 149 odst. 1 písm. b) tr. ř. **z r u š u j e** a okresnímu soudu se **u k l á d á**, aby o věci znovu jednal a rozhodl.

Odůvodnění:

Citovaným usnesením rozhodl okresní soud v hlavním líčení tak, že podle § 222 odst. 2 tr. ř. se trestní věc obžalované společnosti Expand services s.r.o. se sídlem v Ostravě-Vítkovicích, Lidická 880/33, IČ: 25831879, zastoupené zmocněnkyní JUDr. Hanou Hučkovou z AK Ostrava-Mariánské Hory, pro skutek v napadeném usnesení popsany, v němž je spatřován přečin zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1 tr. zákoníku, postupuje příslušnému správnímu orgánu, a to Celnímu úřadu Mošnov, k projednání a rozhodnutí jako správní delikt. Své rozhodnutí pak okresní soud odůvodnil tím, že na základě dokazování provedeného v hlavním líčení bylo zjištěno, že výše úniku na spotřební dani činí částku 46.429 Kč, nikoli částku nejméně 56.835 Kč, jak bylo uvedeno v obžalobě a za této situace, když škoda vzniklá zkrácením daně nedosahuje částky 50.000 Kč, není možno jednání společnosti kvalifikovat jako naplnění skutkové podstaty žalovaného přečinu, ale toto jednání může být posouzeno jako správní delikt podle hlavy II. zákona č. 353/2003 Sb. o spotřebních daních, o němž rozhodovat je příslušný celní úřad.

Předmětné usnesení napadl včas podanou stížností státní zástupce Okresního státního zastupitelství v Novém Jičíně (dále jen státní zástupce) a namítl, že se skutkovým a právním hodnocením věci nelze souhlasit, neboť okresní soud při výpočtu množství prodaných lihovin vycházel z výpovědi svědkyně učiněné 11.7.2014 před okresním soudem, ale nepřihlédl k výpovědi svědkyně ze dne 11.7.2012 učiněné před policejním orgánem jako neodkladný úkon za účasti soudce a z něž vycházel policejní orgán a státní zástupce. Svědkyně v hlavním líčení uváděla menší množství lihovin, rozpor nebyl předestřen a protokol o výpovědi svědkyně z přípravného řízení měl být podle § 211 odst. 2 písm. b) tr. ř. přečten a rozpor odstraněn. Nicméně i kdyby se soud s tímto názorem neztotožnil, tak by jednání obžalované Expand services s.r.o. mělo být posouzeno jako přečin

porušení předpisu o nálepkách a jiných předmětech k označení zboží podle § 244 odst. 1 alinea druhá tr. zákoníku, s čímž se okresní soud nevypořádal, neboť tato možnost právního posouzení je z popisu skutku zcela zřejmá. Stěžovatel proto navrhuje zrušení napadeného usnesení s tím, aby Okresní soud v Novém Jičíně o věci znovu jednal a rozhodl.

Z podnětu podané stížnosti krajský soud přezkoumal z hledisek uvedených v § 149 odst. 1 tr. ř. správnost všech výroků napadeného usnesení, jakož i zákonnost řízení tomuto usnesení předcházejícího a dospěl k závěru, že je nutno postupovat tak, jak uvedeno ve výroku usnesení krajského soudu.

Ve věci nutno pro pochopení souvislostí předeslat, že dne 13.5.2013 bylo u Okresního soudu v Novém Jičíně podána obžaloba na

a Expand services s.r.o. pro přečiny zkrácení dane, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1 tr. zákoníku, jichž se obvinění a měli dopustit jednáním popsáním pod bodem 1) obžaloby, jímž měli způsobit České republice na spotřební dani škodu v celkové výši nejméně 132.765 Kč, obviněný Expand services s.r.o. měl popsáním jednáním pod bodem 2) obžaloby způsobit České republice na spotřební dani škodu v celkové výši nejméně 56.835 Kč. O podané obžalobě jednal okresní soud v hlavním líčení, jehož výslednicí pak byl odsuzující rozsudek ve vztahu k obžalovaným a

ovšem s úpravou výše daňového úniku na částku nejméně 82.467 Kč, u obviněné společnosti Expand services s.r.o. pak okresní soud dospěl k závěru, že daňový únik činí částku 46.429 Kč, škoda tedy nedosahuje částky 50.000 Kč, jednání obviněné společnosti tedy nelze kvalifikovat jako naplnění skutkové podstaty žalovaného přečinu, nicméně nutno konstatovat, že uvedené jednání může být posouzeno jako správní delikt podle hlavy II. zákona č. 353/2003 Sb. o spotřebních daních, o němž není oprávněn rozhodovat soud, ale příslušný celní úřad a věc tedy byla postoupena tomuto orgánu s odkazem na ust. § 222 odst. 2 tr. ř.

Jak z uvedeného vyplývá, pro způsob rozhodnutí ve věci je rozhodující vyčíslení daňového úniku, který je oproti podané obžalobě nižší, což se pak projeví i v odlišném náhledu na trestní odpovědnost obžalovaných a

na straně jedné a společnosti Expand services s.r.o. na straně druhé. Odlišný způsob rozhodnutí má tedy stejný základ, a to je výše způsobené škody, to jest daňového úniku a v tomto směru nutno tuto otázku objasnit dalším dokazováním. Proti rozsudku totiž podal odvolání nejen státní zástupce, ale i obžalovaní a o tomto odvolání bylo rozhodnuto usnesením Krajského soudu v Ostravě z téhož dne, to je z 25.3.2015 tak, že z podnětu těchto odvolání byl napadený rozsudek podle § 258 odst. 1 písm. b), c) tr. ř. zrušen a podle § 259 odst. 1 tr. ř. byla věc vrácena soudu I. stupně k dalšímu řízení. S ohledem na společný důvod obou rozhodnutí je možno proto odkázat na závěry krajského soudu vtělené do shora uvedeného usnesení o zrušení rozsudku Okresního soudu v Novém Jičíně ze dne 13.8.2014, č.j. 21T 96/2013-582, neboť postupy v usnesení krajského soudu uvedenými, jakož i dalšími důkazy, jejichž potřeba by vyvstala, nutno co nejobjektivněji zjistit výši daňového úniku, od nichž se budou odvíjet další úvahy o právním posouzení jednání nejen obžalovaných a

ale především společnosti Expand services s.r.o. Ze skutkové věty obžaloby totiž mimo jiné vyplývá, že tato společnost v rozporu se

zákonem č. 676/2004 Sb. o povinném značení lihu, zákonem č. 353/2003 Sb. o spotřebních daních a vyhláškou Ministerstva financí č. 467/2003 Sb. o používání tabákových nálepek při značení tabákových výrobků dovážela, skladovala, přepravovala a uváděla do oběhu lihoviny neoznačené kontrolními páskami a krabičky cigaret neoznačené platnými tabákovými nálepkami. Uváděním zboží do oběhu ve smyslu § 244 odst. 1 alinea druhá trestního zákoníku je zejména nabízení alkoholu a cigaret k prodeji, jejich prodej nebo jiné formy nabízení těchto věcí, které nejsou označeny nálepkou ke spotřebě, ale také jiné jednání za účelem jejich prodeje, či jakéhokoliv jiného nabízení na trhu. Pachatel, který takovým způsobem jedná, se dopustí dokonatého trestného činu porušení předpisů o nálepkách k označení zboží podle § 244 odst. 1 alinea druhá tr. zákoníku. Toto ustanovení je subsidiární k ustanovení § 240 odst. 1 tr. zákoníku o trestném činu zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby, proto je jednočinný souběh těchto trestných činů vyloučen. Jestliže tedy pachatel jednal způsobem uvedeným v § 244 odst. 1 alinea druhá tr. zákoníku a uvedl do oběhu zboží neoznačené příslušnými nálepkami, či páskami, přičemž tím ve větším rozsahu zkrátil daň nebo jinou povinnou platbu, např. clo, je třeba jeho jednání posoudit jen jako trestný čin zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1 tr. zákoníku. Trestný čin podle § 244 odst. 1 alinea druhá tr. zákoníku je ve vztahu k trestnému činu zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1 tr. zákoníku deliktem subsidiárním, neboť ohledně včasného a řádného vyměření daně je zde postihováno v podstatě jednání přípravného charakteru, které může směřovat právě ke zkrácení daně nebo jiné podobné platby a dojde-li pak skutečně ke zkrácení daně nebo jiné podobné platby ve větším rozsahu, skutek se posoudí jen jako trestný čin podle § 240 odst. 1 tr. zákoníku, nikoli též jako trestný čin podle § 244 odst. 1 alinea druhá tr. zákoníku (viz. např. R 55/2002, R 40/2007-I., TR NS 30/2006-T940 a další). Jinak řečeno, pokud nebyly shledány znaky žalovaného přečinu, mělo být jednání žalované společnosti Expand services s.r.o. právně posouzeno jako trestný čin podle § 244 odst. 1 alinea druhá tr. zákoníku. Toto ovšem předpokládá, jak již výše uvedeno, co nejobektivnější zjištění nejmenší výše daňového úniku, k jejímuž zjištění nebyly dosud vyčerpány všechny procesní způsoby, zejména předestření výslechu svědkyně z přípravného řízení a odstranění rozporů, jak to ostatně stěžovatel důvodně namítal. K náležitému objasnění věci by pak bylo třeba provést i další úkony v souvislosti s podanými odvoláními proti odsuzujícímu rozsudku a poté bude možno o podané obžalobě znovu rozhodnout.

Za současného stavu řízení proto nezbylo, než postupovat způsobem zřejmým z výroku usnesení krajského soudu.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení není další řádný opravný prostředek přípustný.

V Ostravě dne 25. března 2015

Za správnost vyhotovení:
Jiřina Závodná

JUDr. Vladislav Dorda, v.r.
předseda senátu